

საქართველო

№ 28

კვირა, 13 დეკემბერი, 1925 წელი.

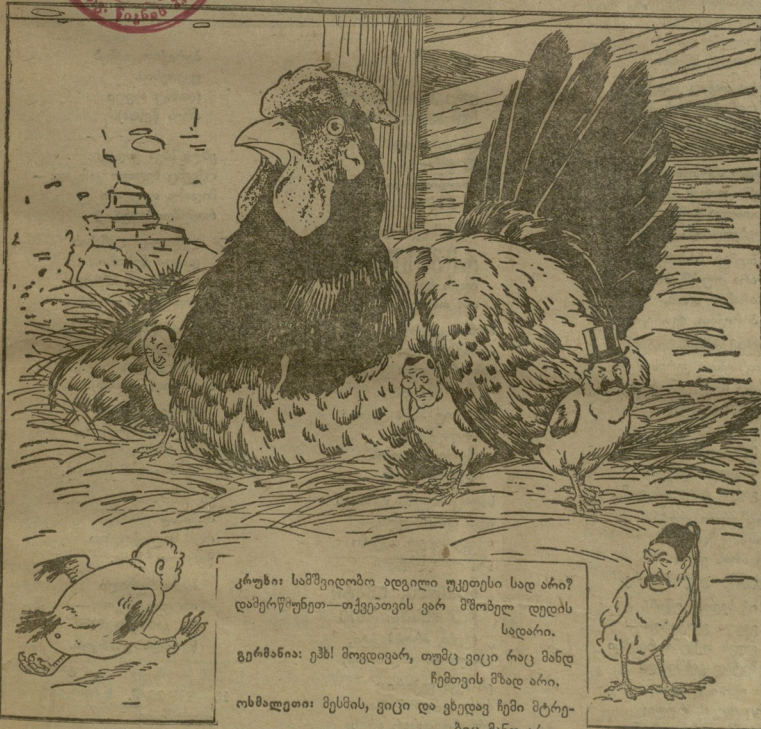
№ 28

მწარველი ფრთები

გაიბნა ერთა ლიგის სესია, რომელზედაც განილული იქნება გერმანიის და ოსმალეთის ერთა ლიგის მიღების საკითხი.

გ ა ზ ე თ ბ ი დ ა ნ

კრუზი: სამშვიდობო აღვილი უკეთესი სად არი?
 დამერწუნეთ—თქვეათვის ვარ მშობელ ღედის
 სადარი.

გერმანია: ეხსი მოვდივარ, თუმც ვიცი რაც მანდ
 ჩემთვის მზად არი.

ოსმალეთი: მესმის, ვიცი და ვხედავ ჩემი მტრე-
 ბიც მანდ არი.

ბ რ ა ნ ე ბ ა № 8

ყველა ჩვენს აგენტს,
ტარტაროზკორებს;
შეუპოვრებმა
და სულის სწორებს,—

ჯერ ჩვენ ვუცხადებთ
მიდლობას, დიდას,—
კარად იცავე
პატრეს და როდას.

სწამთ დისკიპლი: ა
და უცვართ შრომა...
მათ თავზე იდგეს
ჩვენი გაძლია.

ხუმრობა საკმე
როლია განა
ყოველ კვირაში
ტარტაროზთანა

—გზავნო ძღვენი,
ისიც როგორიჲ!
აუცილებლად:
მართალი, სწორი

და თანაც კიდევ,
რომ ჰქონდეს კონი:
(შოენა არ არის
იდვილი მგონი)

აღლო აართვით
ჩვენი კეთილ გემოს
(ვითარცა გამგეჲ
გლუხკომს და ე. შთ. ხ.)

თუშეა ბრძინება
არა თუ ხშირი,
არამედ არის,
პირიქით, ძვირი,—

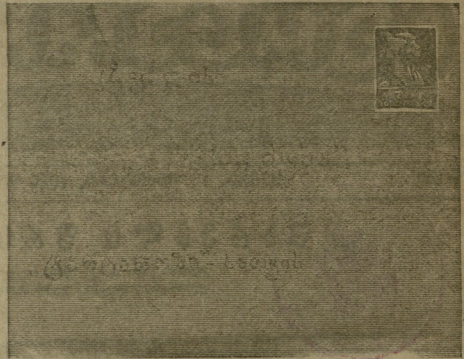
მაგრამ თქვენ მაინც
გვიგზავნით კერძას;
(ისიც ზეერს ხშირად,
და არა ერთსა).

და სწანს აქედან,
მიშასადამე.
—გასწორებული
გაბეთ დღე და ღამე.

არც ერთი კლუბი,
და არე-მარე
არ არის ეხლა
თქვენს თვალთა ვარე.

იქ სადაც უფინ
გავლა გვიპირდა—
დღეს თქვენი რიცხვი
მეტად ვახშირდა

არ იცით დალა,
არც ძილის რული;
მიტომ გვაქვს თქვენი
ჩვენი სიყვარული.

აგენტების და
რწმუნებულების,
ვინც კვლავ ადგილზე
ჩვენ გვეგულების,—

უნდა ვუცოდეთ
ჩვენ: ვინაობა
და მთელი მისი
შინა რაობა...

მიტომც უცხადდება რევისტრაცია

რათა გავიგოთ:
თუ რა ვაკცია

ჩვენი აგენტი,
თანამშრომელი;
ვინ არის იგი:
მეშა, მშრომელი,

ან თუ „სსწავილი“
მასწავლებელი
(ჩვენი მხარდის
მასწავლებელი)

სადაც თქვენს წერილს
აქვს დასასრული,—
იქ გვაძინეთ თქვენი
„მე“-ობა სრული:

სახელში, გვარში და მისამართი

(ქუჩა, პროსპექტი,
აღმართ-დაღმართი)

ეს ჩვენი გვეპირია;
რად ვინდათ—რათა.
გრწამდეთ: არ არის
ეს თქვენთვის ხათა.

პირიქით, იქნებ
უკეთესია.
(თანაც ასეთი
არის წესია).

ეხლა სხვა კიდევ:
თქვენი ხედავთ კარგად:—
მიდამო თოვლით
რომ მოიქარვა.

ღველ-ლიკენების
დაღვა სეზონი.
(თუშეა არ შერჩათ
მით ძველი ქონი)

გამოავზავნეთ,
არ ვეტყვით ვარსა.
(გამასაღებელი
სხვა არის არსად).

კარგიც იქნება
ეხლა დესერტი,
ჩავებრამუნებ
მე მრავალს ერთად.

ეს მისამართი
თამამდ ქმარა,
რომ მოგაწოდოთ
წერილი ჩქარა.

რათა წერილი
არ დაიკარგოს,—
ნუ გამოგზავნით
წერილს უმარკოს.

ტარტაროზი.

13—XII 25 წ.

ჯოჯოხეთი
ტარტაროზის სასახლე.

„ზ ე რ ო“

(„რევოლუციონური“ კინო-პოემა)

რ რ
ო
რ
ე
მ
ო

ლი უ ც ი ა

რ რ რ რ რ რ რ რ
ც ც ც ც ც ც ც ც

(მიზაჲა არ გვეგობით; საკუთარი ორიგინალური ნაშრობია)

რა ხართ თქვენ,
ან და ტფილისი,
როდისაც—აგერ
მეზუთე თვია
წავიდა ივლისი,
და კვირით უკან,
როდისაც თეთრი
დაიფარა ჩიწაზე
ქული,
კალოზებისთვის
რეზინტრესტთან
გაცოცხლდა კუდი...
ტიროდენ ტუფლები,
როგორც კლავიშები:
ახ, ლმერთო, ჩქარა...
ჩქარა... კალოზები
და ღამე წყვილები
მოწყენილები,
თითქოს ყნოსავდენ
ნიორს,
უმივლოთ შესტკერიან
ფუნბი-უ-
ლიორს.
ქუჩაში ზნელა...
კინოსთან სინათლეა,
რასაც არ ამზობენ
ყველაფერი სიბარბოლეა...
როგორც პაელები,
შესტკერიან ქალებს
ვაეები,
ქალები კი
კინო-აფიშებს,
ტერანზე უკეთესს
ნახავენ არაშიყებს...
დაიფიცეთ,
თუ გაქვთ მოცლა,
გინახავთ როდისმე სურათი
სადაც არ იყოთ
კოცნა?!

და შესძერე უბილეთათ...
და რა ცუდია,
თუ დაგავლეს
კისერში ხელი
არ გამოგინდა
ახლომახლოს
განვირუღს მხსნელი

სხვივით მღერაან:
რა კარგია კონტრამარკა,
ცხოვდეს მისი მომგანიო,
არ კითხულობ, თუ გაქვს იგი?
სურათია როგორია.
როცა გინდა, მაშინ შეხვალ,
არ სჭირდება ლოდინიო;
ერთი სკამი მუდამა გაქვს,
როგორც სახლში ლოვინიო..

მიჭრის პოემა,
როგორც ოცნება;
სტრიქონი ერთი
კოხტად ოღდება...

მოსდევს აზრებს რითმები,
როგორც ჭაქ ცხენს კვიცია.
პოეტად რომ ვითვლები
აუოკაზიაც იციან...
და მიზანრით, ვეთავყავთ,
თუ გულის გული უკვია,
რისთვის იყო საჭირო
თავში ბრბრბე...

გეკლამისთვის
ბი... ბი... ბი... ბი..

არ ეყვინოს არავის,
ხუმრობა უმანკო,
რა ვნა, თუა ეს ლექსი
შიტკეტ-უმარკო,

გამართული, როგორც ზმა,
და ცეცხლ უკიდებელი,
ან და მხოლოდ მიზანყა
და-მ-უ-ე-ი-ღე-ბე-ლი..

გამოილევიდა ქუჩამ,
მოდის სიმღერით ზერო,
და შეუკებს იქით-აქეთ
ითვალ-თვალეებს, ზვერავს...
ჩამოფხატული კეპკა
რით არ სჯობია „შისკასა“,
მარტო შეხედვა ერთი
დააფრთხობს ერთად ას კაცს.
ჯიბეში დანა ბასრი
ხალს ჩამორჩება რაში,
მარდ ფეხებს გაქცევიში
რითი სჯობია რაში?..

გვარდია გამოცდილი,
თან რომ სდევს უკან მწყობრად,
სანდოა როგორც რკინა,
თავდასხმის მოსაწყობად.
იყოს სიმღერა მტრისთვის
ყიეთნა თავზარმცემი...

მეგზოვებს და „მილტონს“
გაემტრავთ ხანგრძლივ ცემით...
მოდის სიმღერით
ზერო,
და მოსახვევებს
შვერავს...

კეთილმოწყობილ შუკაში,
როგორც ორიოში ზნელა.
კუთხეში ვაქი ქალწულს
ფიცით აბრუებს ნელა:
დამერწმუნე...

სატრფოვე ჩემო,
გამიქარვე დარდები...
მიზარა, თუ გასურს,
გნლავე
მტკიარში გადავარდები...
აქტოს

წინ დაფუდვები
შენით ასე მშვიერი,
რომ ვიყო მთელ სიცოცხლეს
მეგრე მე ბედნიერი!..

— წადი, თუ გასურს,
თქვა აღმა,
არ ვარ ხელის შემწელი,
მხოლოდ, რომ გადავარდე,
ვინ იქნება
მშველელი?..

არც შოფერი შეგნიშნავს,
(ის მიჭრის და იხარის)
და მერე მე...
შლიაპას,
ვინ მიყიდის... მიზანარი?...
ყურ მოსახვევში
უთოსავით ხურდება
ვენება,
და სიყვარულის

ნიგანი ზარო

გინდა ბრახისგან
კარებს ეგერო...

ცხელ ტაფაზე
ყმაწვილი დნება...
მოფრია ავს ზერო,
როგორც ძერა,
ემბს სიკვითოს.
შენიწა სუცად
ლანდები შუკაში,
(შეიქრა „მილტონი“
ცუბახით დუქანში)

წააწყდა ზერო
შეათხვევას იღბლიანს
(ხ სიან ადვორნიკი“
გაინაბა, როგორც ნიბლია)...
ზეროსად მიჯნურებს,
სინებულ სუოდათ,
და, რა თქმა უნდა,
ჯველაფერი
მოსანდა ბუნდათ.
მოედო ყიყინი
მახლობელ ეზოებს,
და როგორც ფოთოლი
თრიადა მეცხოვე
დსარულდა კონცერტი,
დამთავრდა ნომერი,
და ხტუნვა ხტუნვით,
როგორც მოხვერი,
გამარჯვებული
ბრუნდება ზერო. .
გვარდია ერთგული
სდეს უკან შუჭობრად
უფრო უკეთესს
ნომრის მოსაწყობად...

გამოდით, ვისაც სურთ,
თუნდ მთელი თბილისი
კატლიტად ვაქციო
მე ცხვირი იმისი..
ვინ არის—ეს რომ
ნესიან ატუნულა?..
—მტერია!.. გვარდიამ
ერთხმად დაიბუნელა.
—ვინ არის, აქ რომ
წამომდგარა
კომბალით ხელში,
და ჩაუყვია
თავი ქურჭში,
როგორც ციყვს ზერელში!..
დაგვისაიჭკრა,
მებო, ჩვენ ვინ
ასეთ მესობლით!?
...ერთგულ გვარდიამ
მეცხოვე დახილა
კომბლით...

ქუდიმოგლეჯილი
გადიკარგა მილიციელი,
და დარჩა ზეროს
სამფლობელო
ბარძოლისა ველი.
—გვარდიავ ჩემო,

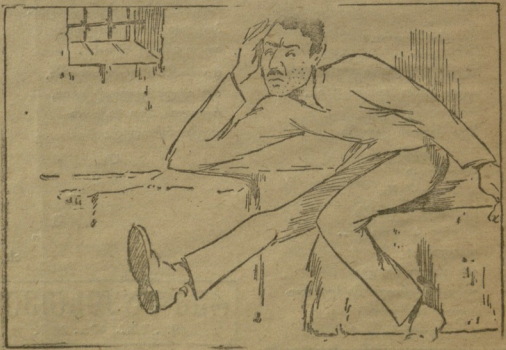

ქუდიმოგლეჯილი გადაიკარგა მილიციელი

იბების ზერო,
ისმინეთ რადგან
მართელომის
ჩვენცა გვაქვს გემო,
ხელისუფლების
შეგვიცვლია შუკაში
წესი,
და მოგვიცა ეს ბრძანება
უსასტიკესი:
შემინდებიდან რიგთაქმდე
აქ ჩვენ შუკაში
დაუხელავათ არ გატარდეს
არც ერთი ვაჟი,

და ქალებზედაც შესაფერი
დაწე-დეს ბაჟი..
ეხლა წადით და
მსწრაფლ შექარით
ყოველმხრით შუკა.
სირცხვილი ვინაც
დინიხოს ნაბიჯით უკან!..
იმ ამპლტონებზე“ უარესი
რითი ვართ ვითომ!..
ვახდეს ეს შუკა
სხევისავით საბავალითო!..
(დასასრული 1 სერიის)
ხინმაბარო.

„თ ა ვ ო ჩ ე მ ო“
(გაფლანგვულია სიმღერა)

თავი ჩემო—ბედი არ გიწერია!
ხელო ჩემო—მართლთა არ გიწერია!
ყელო ჩემო—ერთივ არ გიმღერია!
და განახვეს სატუსსლოს მტერია!

ვინ რა იცის, რომ ეს გული მკვდარია,
ფულის ფლანგვა, რომ შხამივით მწარტარ
რომ კანონი, ჩემი ბედის ბარია
და აქ ყოფი, მკვდრობის თანაბარია!

თუ ჯამაგირს უხედა მისცემს და „პენსიის“ ჯავალავ უცინებს.

ტარტაროზო! შიილო რა შტუფური ესე ცნობა,— დაღ ა ყალუზუ, დატრიადლი შენგებურად, თუ გვამს ძმობა, აეტრუხე გვერდით ფინკოს, ან მას, ვინც დგას სათაფეში და უთხარია:—ამ „პენსიის“, რისთვის იღებს დღეს ეს ლეში?! ხო და, ჩემო ტარტაროზო, თუ ამ თქმისთვის გიყონ ჩხუბი... შენ იყავი არხენიდა, მე მათხოვე, მხოლოდ შუბი. და უფურე შორით სვირის ვის და როგორ ჩავჭკრა „პიკი“ მაშინ ვნახოთ,—ვის აეწევის ჩენ, თუ იმათ კულის რივი?!
ბიკია.

გამკრეპული იმედები

(ტყუბულიდან)
კუჭის საკითხს სწევებს ქაქქარი, ქაქქარის საკითხს კუჭია, თუ ჯამაგირებზე მწყურალათ ხარ— მაშინ ორთავე ფუჭია. აქ შრომის ჯილდო ჩენს მუშეის აქვს ძალზედ მეტის მეტია; „უბით ვატარებთ ჩერონტებს, ჯიბეში არ ჩავვტია“. ვიქეთი, რომ ის ასე არ არის, აქ სხვა(ც აწუხებს მუშებსა: რადენც დაპირებებით მათ სუედს დააშუშებსა?! მუშებო, ოცი პროცენტი ანა რა საკდრისია?! მაღაროების მუშები უფრო ზედმეტის ღარსია. თქვენ ჯავიო ნუ ვაქვთ,—ბატინ-

დ. ჩოხატაური

ხან ესვერი, ხან ესდელი, ხან „წითელი“, ხანაც შვიდი, როგორც მოგპრანინება... გაჰყავს რალა—თავისთავი...

ენით ტკბილი, გულით ფლიდი, გაიძვერა—შემპარავი, ვაგი ფრიად დანაყული, შურით „ჩუპპო“ ნაბერავი.

ფეზში მკებნი, ვითა გველი, ცვლილი რომ აქვს ასევერ ტყავი... სხვას ვით ზოგავს, როცა არ სწამს, არც ძმა, არც სხვა ნათესავი!

ვინ არ იცნობს ამ ბედოვლათს,

ქვეყანა, რა უჩანს პრისათ ჰგონია, თუ ენსტანს“ ჰკოცნის დედაბერი რომ მევეს ხასათი...

ბერბუხანას კი არ ვსტირით, დე, თუ უნდა გასკდეს ასათ... რომ ჩენ ღარიბ სახელმწიფოს ის არ უჯდეს კარვ დიდ ფასათი...

„გარონოსოს“ „გობორიკა“ რალათ უნდა ბაილ-ყანა,— „ჰლნეუანმა“ ვით „მიოდეაწე“ „პენსიაში“ გაიყვანა!.

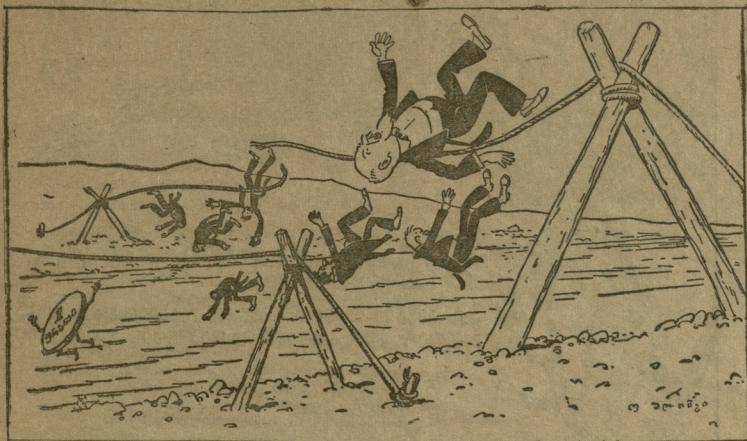
ამენდება, მამ რას იზამს სახელმწიფო ასეთ ვაყებს

კებს შევ-წითელს, ძვირფასს. მავარსა— „ჩვენ გადმოგვანით საჩქაროთ, არ გრნობდით წვიმას და ქარსა, პროცენტებს, თიხს, პროცენტებს ოცს არ გაგმარებთ გჯეროდეთ. ბატონკებს, პლაშებს, სხვა მრავალთ სულ ორ-სამ დღეში ელოდეთ. ასეთი ტკბი — ქათობით „იმთამა“ კვებს მრავალი, მხოლოდ გვიცხადებს ვიორგი: „არ გვეუო მემოსავალი“. მათი პროცენტი გვეოფათ,— ასეა გადაწყვეტილი“. მუშები ხახა გამარალი უქცევირენ ნამაკედლით. გახარობას: — „ჩვენს წარმოებას მეტი არა აქვს შეაქლება“. (რა სათქმელია თუ „სხეტებს“ ოცი ჩვენდენი ფაქება).
„იკი“

„აუთი ათასი ფრანკი გადმოვიტა, ჩიკოლი ნიკოლევიც მამა ვინაშისა დაქურთოთ.“
მაშინაშვილის წერილიდან.
 „ფრანკის კრისი სამაგალითოდ გვცმა.“
გაზეთებიდან.

ფრანკი დაეცა, მაგრამ ქართველ ენინგრანტიმაც ისე დაეცენ, რომ წყალწალღებულ ფრანკს უკან იიკვებიან და ნიკოლი ნიკოლაევიჩისაგან ჯილდოს იღებენ.

დაიხ, მიყვარდა ლენის სმა დღეობა, ცხენის ჭენება, და მაშინდელი ყანწები დღეს ქვეყნად მოგვეჩვენება.

ტანიოაც ზორბა ვიყავით შეგვეტოვობდა სხვაობა, სულ ვადაგვარდა ის ხალხი და დაჩიიყვდა თაობა.

არ მიყვარს გულის გატება ცხოვრებას ვუტყერ ბრუნდადა, და აღარ ვიცი ეს ზმუეტი რად ამეკიდა მტრულადა.

ჰუ, ტარტაროხ ისინი გურული გლეხის ძახილი, შენ თელიც გიკრის ძლიერად

და კბილები გაქვს მხვილი, მაგრამ ლეგვასიმ არ იცის თუ რაა შიში, კანკალი, მის თოფიც ისე შეგობრობს, როგორც თოხი და ნამვალი.

ჩამოვზორდები დროებით ნიშის, ნიკორის, ყანისა, და აქვე ქვაზე ავლესაც ამ ჩემს დაბლაგულ დანისა.

შეფერი თემს, დიდს და პატარას, რომ გავერცვიო ამითა. და „როხროხაძეთა“ თუ მცნობენ მოეკვდები ჩემზე დანითა.

ს. შიშოქმედი.

აშშო: რატომ მე მაინც და მაინც და არა პეტრე, ან არცა თომაჟი? (ო, თუ ხათრი გაქვთ—თომას ნუ იტყვით; მის ბუნებაზე დაგვეტყო კართობა.

ერთხელ თქვენსაგან როცა ვახსენეთ— ისე გაბრაზდა და აგვხიბრა,— რომ დადიოდა ყუფილდღე ჩვენთან, არ მოგვეგვინა მან სახი ვერია)

თქვენებრ იტყოდენ მაშინ ისინიც: **„რატომ ჩვენზე და არა ლევაანსზე?“** რა ვქნათ? აქ ვცხოვრობთ დღემამოხანჯე, გმირის საძებნათ ვერ წაყვალთ მარსზე.

ჩამოიარეთ ჩვენი ქვეყანა და თუ თქვენ ნახათ ანაირ გვარსა, ბოლიშს მოიხილო, პატრიებას გიხიო და შენოგწვირავ პატრიიან ცხეარსა.

ნუ აღელდები, სპილო დოლანი, (სპილო სიმშვილით არის ქებული) როხროხაძეზე თქვენი სახელი შენთხვევით არის **„ჩაქარებულნი“.**

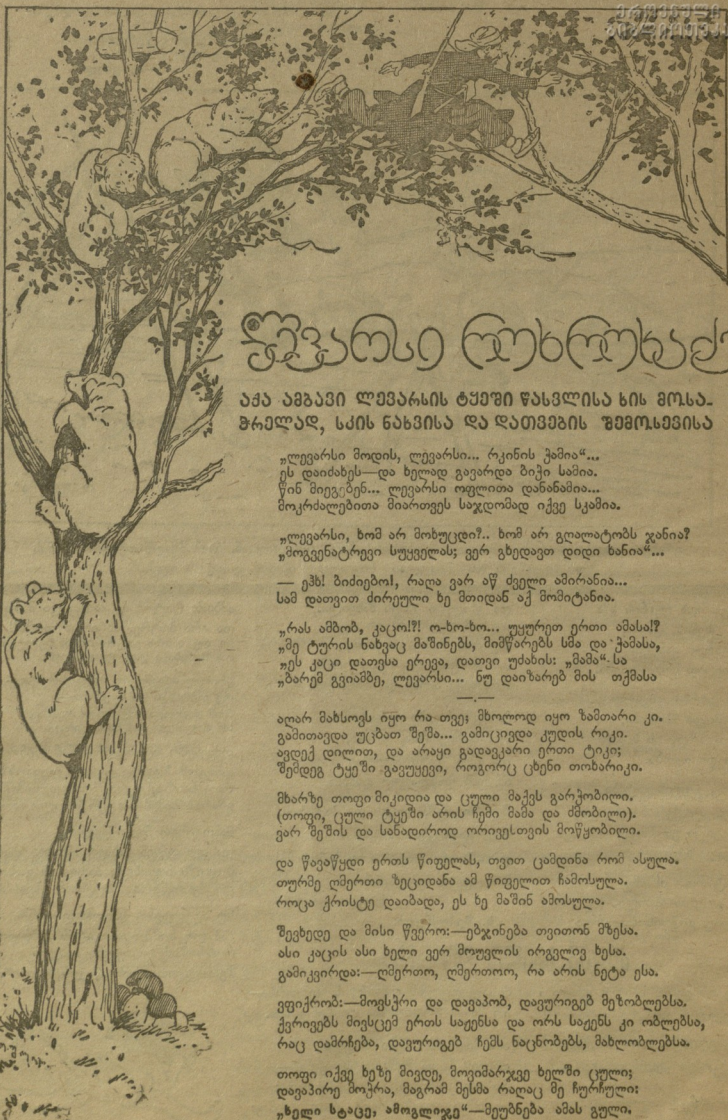
კიდეგ სპილო ლოლანს

მართლიც არ ვიცი: სპილო ლოლანი რად ამეკიდა? ისე მტრულადაა?! მართლიც იტყობა, რომ ამ ქვეყანას იგი რუტკერისა? ისე მტრულადაააა— რომ ვეღარ არჩევს თავისთვის სხვისგან; (რა ვეყვობა,—ნება მისია).

მისაყვედულებს ლევაანის ავტორს— არ მაქვს ზრდილობა და სინდისია.

აბა მითხარო: შენი სახელი არავის ჰქვია შენს მეტსა განა?— და თუ ეს ჰქვია, მაშინ, მითხარო; თვითმკვლელობისთვის რად გინდა დანაა?!

ფუნსე ლხლხაღ

აჲა ამგავი ლეჲარის ტჲეჲი წახვლისა ხის მოსა-
ზრელად, სკის ნახვისა და დათვავის ჲემოსხვისა

„ლეჲარის მოღის, ლეჲარის... რკინის კამია...
ეს დაიხხეს—და ხელად გავარდა მიჲი სამია.
წინ მიეგებენ... ლეჲარის ოფლითა დანანამია...
მოკრძალებითა მიართეს საჯღომად იჲვე სკამია.

„ლეჲარის, ხომ არ მოხუციდი?... ხომ არ გღოლტობს ჲანიი?
„მოგვენატრევი სუჲეფლას; ვერ გხედავთ დიდი ხანია“...

— ეჲს! ბიძიებო!, რაღა ვარ აჲ ძველი ამირანია...
სამ დათვით ძირეული ხე მთიდან აჲ მომიტანია.

„რას ამზობ, კაცო!?! ო-ხო-ხო... უუჲური ერთი ამსაჲ?
„ჲე ტურის ნახვად მანინებს, მიმწარებს სმა და კამასა,
„ეს კაცი დათესა ერევა, დათვი უძახის: „მამა“ სა
„ზარემ გვიამბე, ლეჲარის... ნუ დიხზარემ მის თჲმასა

აღარ მახსოვს იყო რა თვე; მხოლოდ იყო ჲამთარი კი.
გამითავდა უცბათ ჲეშა... გამიცივდა კუღის რიკი.
ავდეჲ დილით, და არაჲი გადავკარი ერთი ტუკი;
„ჲედგე ტუეში გავუჲიე, როგორც ცხენი თონარკიე.

მზარხე თოფი მიცილია და ცული მჲქეს ვარკობილი.
(თოფი, ცული ტუეში არის ჩემი მამა და ძმობილი).
ვარ ჲეშის და სანადიროდ ორივესთვის მოწყობილი.

და წავაწჲი ერთს წიფულას, თვით ცამდნა რომ ასულა.
თურხე ლმერთი ჲეციდანა ამ წიფელით ჩამოსულა.
როცა ჲრისტე დაიხადა, ეს ხე მანინ ამოსულა.

„ჲეხედე და მისი წვერო:—ეზჯინება თვითონ მჲესა.
ასი კაცის ასი ხელი ვერ მოჲვლის ირგვლიე ხესა.
გამიკვირდა:—ღმერთო, ლმერთოო, რა არის ნეტა ესა.

ვეჩქობ:—მოესჲრი და დავაზობ, დავუროგებ მეზობლებსა.
ჲერივებს მიესცემ ერთს საყენსა და ორს საყენს კი ოზლებსა,
რაც ღამრჩება, დავუროგებ ჩემს ნაცნობებს, მახლობლებსა.

თოფი იჲვე ხეზე მიდევ, მოვიმარჯვე ხელში ცული;
დავაპირე მოჲრა, მაგრამ მესმა რაღაც მე ჩუჩქული:
„ხელი ხტაცე, ამოგლიოგე“—მეუბნება ამას გული.

და დაველე ხელი ხესა, რომ მიწიდან ამოეთხარო.
 ამ დროს თავული ხის წვეროდან გადმოიწინდა როგორც წყარო.
 გავაქანე როგორც ჩქოლა, რომ სკა ქვემოლად გადმოგყარო...

მაგრამ სკა არ ჩამოვირდა—ტოტე იყო მიზაწრული.
 მეჯობინე შევით ასვლა; ავიტანე თოფი, ცული.
 ფუტურები ვარს მეხვეოდა, და სკა იყო თავდელული.

ცასთან ვიყავ მეტად ახლოს, ლუის ხმა მისმა ზეციდანა.
 დავაპირე სკის აღება, გადმოვხედე ზემოდანა.
 სიხშირივით მომჩეჩენა დედამიწა და ქვეყანა.

ჰო—და, როცა გადმოვხედე—ქვეშ დათვები დავინახე.
 ამოცოცდენ ზეზე ვეწლა,—არ მეცვალა მაინც სახე.
 (ღონენ სჯობნის ხშირად ზეცხი თუ ვი ჩქარა ვამოახე)

საით გინდა რომ წახვიდე? რას დააკლებ მტერს მრავლსა?
 შეგკამენ და—ვერ იპოვნის თვით პატრონიც შენსა კვალსა;
 მერე წაიღ და უჩივლ, სადც გინდიდეს თავულით მიფარსა.

ერთი იყოს, ანდა ორი, მასშინ ვიცო: ესტატებ ხელსა
 და ორავც ერთად შევკრავ, შემოვხებვე ზეინჯარს გრძელსა,
 ისე მაგრად მოვეუბრებ, რომ ვაგაწყვეტ შუაზე წელსა.

—:—

ხიდან ხეზე გადავდედი; დათვებმა ვერ დამინახეს.
 რა მიწაზე ჩამოვდი—მოვეფარე კლდესა და ხეს.
 (აწ ლევიასში კარგად იციან—მათ დაუღვამს თუ რა მახეს).

ისევ მიველ ამ ხის ძირად, ცული მაგრად შემოვკარი.
 ამ დროს ზღვიდან აშოვარდა ჩენს საშველად მძლავრი ქარი
 და წითელა წამოიქცა, დაეახვედრე მას ეს მხარი.

გავიდევი ის ხე მხარზე თვისი სკით და დათვებით.
 დათვებს ვსცინი, ვეკითხები:—აბა, ეხლა რას შერებთია?
 აბა ვნახით: თქვენ სოფელში თავულით როგორ დათვრებთია.

შემივედრენ:—შევიბრალებ და ნუ დაგვკრი ვეწლას თავსა.
 სულსა და ხორკს თუ შევიარჩენ—გიფეშააშეში ვეწლა ტყავსა.
 ნუ შევიარცხენ და ნუ მოჰფენ მთელს ქვეყანას ამ აზვასა.

მაგრამ არა, არ ვისმინე მათი თხოვნა და მუდარა.
 ვუპასუხე: მე არა მრწამს პატიება თქვენი, არა ..
 რომ ვიყავი ამ მაასში—ერთი დათვი გამეპარა.

ეს შეინიშნე და გავბრაზდი, დავედენე უკან ჩქარა.
 მაგრამ დათვი თავს უშველა—მთის გადაღმა გადიარა;
 როს დაებუნდი ისევ უკან—აღარ დამხვდა ერთიც არა.

—:—

„ხა—ხა—ხა—ხა“...

ნუ იცინით!.. აწი არის ეს ამბავი...
 დავიფიცე: ო, დათვებო, თქვენ მოვიკვდეს ჩემი თავი
 არ გავაძლო ძალლი თქვენი, არ ჩავიცვა თქვენი ტყავი.

დავედენე... უღრან ტყეში გავათენე მთელი ლამე...
 როს მომშივდი—მოვკალ შევლი, შევწვი მწვადი და შევსკამე...
 დავიბრე ორი დათვი, იქვე ახლოს გავასამე.

„ოჰ—ხო—ხო—ხო... ყოჩაღ, ყოჩაღ“.

ჰო—და სახლში მოვიყვანი...
 გადმოვიდენ მეზობლები: დათვი, გგო და ივანე
 და თითულს იმთავანს თითო დათვი გავატანე.

წმუცი.

ზაკტკო-ს არჩევნები

გვარდამდე. ჩემო აკიმოვო, მართალია მეგზავნი დასავლეთ საქართველოს რეინის გზის ხაზზე მოხსენების ვისაკეთებლათ, მაგრამ რა უნდა ესთავა, როცა არაფერი გაკეთებულა, გარდა კოპერატივებში ფულის შექმნისა?
აკიმოვე. წიდი, ნუ გეზინია. გამოაცხადე, რომ: ესხა იღვე დარიგდება ფარიალფულობა.

უსადილოვა გომია იუ სადილი?

„უსადილობას-სადილი...“ გომია ათი ათასჯერ“-ეს ლოპა მხარეში გამოთქმა განწვევებულ სოლიონს ეკუთვნის და მისი სიმართლე უდიდო იყო აქამდე, მაგრამ თელავის მაგალითმა ეს უდიდო საკითხიც სადილოთ გახადა და აი, რატომ. მუშკორი „დარღუბალა“ იწვევდა:—
„თელავში არსებობს შინა მრეწველბელო ანთა სასადილო. ამ სასადილოში საჭეღს ისე არ მოგეიტანენ თუ შიგ ბაღანი არაა (ტყუობა მზარეულითმა ზუქუბა ბიჭი ყოფილა) და იმასაც, ისე ვერ მიიღებ თუ არ გამოიძინე“
საკეღოს ფასათ, რომ ძიღს მოითხოვენ-ეს ზოლოდ პირველად გეუბნის და ისიც თელავიდან. წერილ ხელსაწათა სასადილო აფგერი საქმიანობით ეკრობა სამიკიტროებს, რომ კოკუტუციას ვერ გაუწეეს-ეს იოციოთ, რადგან ბაღანი ძაღანი ცუდი ღირსების საჭეღია საჭეღელისათვის, ხოლო ღამის გასათევი სასტუმრო ბი რომ მოისაზრა თელავში, ეს კი ცხადია:—რადგან ხელსაწათა სასადილოში იოლოთ, იღვე-ფასიანი და თითქმის სრულბიად უფასო ყოვილა ღამის თეღა!

„მალდეც“ ხინბრო!

როგორც მუშკორი „ქადრელი პროლეტარი“ ვაჭკობნენბს, ჰიათურაში საჭირო სიმაღლეზე მდგარა „სამაკამა ფრიალ შესარც“. „ქადრელი პროლეტარი“ გვერს:—

„ვეგონის მტერითელი მუშების ადგლომა პრევიემ და მისმა ტენბნიკურმა თანამშრომელმა კოლოამ ქეიფს მიეცეს ბელი. სამიკიტროები დაილაღეს, ცოლები გაპარეეს და როგორც რეიბიში აღმოაჩინა—ადგილკომების ფულბითა უწარმოებოთ აწილაფერი ეს!“

„ფელომ ბრეგავიქს და მის ტენბნიკურ თანამშრომელს, ფულბის გაფუნგვაში იზებითა შეგუებული მუშოთა და თანამშრომლობა ჰქონითო“ „მალდეც“ ბიჭებო, არის მიზეზი თუ რით იმამკონ ბრეგავიქს და კოლოამ, მაგრამ ცოლები მანც რილა აქეთ გასაპარეაქეთ? ალბათ, მათ ის უბარით, რომ ქარბმა სატსლოლიშვიც შეგუებული წარბანბენბი, ხოლო მათი უმბრანბენბს“ სა-უმეს ტენბნიკურათ ალბათ პროკურორი უყეთ მიიყუობს!

უგადასალაგი-წყალწყასალაგი

ბი, სოფ ღი ხად-ზომიარსი ბანიც ბაქარუდი

რა დანიშნულ ბა აქეს სოფოათ საკითხველოს? არ იოთი ხომ? სოფელ გაკირულში კი საფუ ზეოთ სკოღინოთ. აი, მაგალითიც. მუშკორი ი ჩაიღუღიქ გვერს:

„ჩენი საკითხველოს შერობაში აგუშინლა“ ერთ ამბავს შეგზღვიანოთი ახალფუნა ქელი მარჩულს აკიოხინებდა“

სანტერესია ვიკოვით ახალგაზდა ქელი მარჩიელს რას აკადრებენბდა სავხუთს თუ საკითხველოა ზგანის ავსაგოდასგავსლ და გო-კოლს? უკანას, ნო-ის გასაგვანთ არჩილი უდი ა მუშუენბით; გაკირულბს საკითხველის

გაეჭვი კი ხანია გაკირულ უთუმი ჩასეს და...სად წიღოს, ალბათ ეს მარჩიელზე უყეთ ადგილობრივ თეიღმა კოს ეცოდინება!

„ხმღდ ღმხა „მკოვრ,“ ალთაბან-ღო ბ ა მკოვრ!“

სიღმადბს აქა“ „ში მშენიერი წეს კო-იათ შემბღებული. მუშკორი „ოინაბის“ სიტ-ვით:—

„სიღამის აგოში“ საკითხელი დამალული „სტოიკის“ ქვეშ. როდესაც წვერი შიგ, თუ იაკობა-მისკეპენ და თუ არა-უბოს ეტკიან“.

—ღა სიღაღის აქა,“ სიღამის მარჩიელსკომი, რიღას აკიემბს. თუ აკო... ალთაბანბდობა ნიკრობია მის-თეის, აღმსკომი მას მისკეპს...მასუბის გეგამი, თუ არა და რას ერჩის.

ბადაყარმობა

მის რა აწუხებს!
 არის სოფელი ჭაგანი და არის ჭაგანში სპირიტონ ზეჩია—კაცი, რომელიც სიხარულით უნდა სტროდეს და ის კი ლეკსით წუწუნებს:—
 „არა გვაქვს საფიქსიველო ვაზეთით, არც მღვდელი—დაკონია, ღვინო-ჭაგანმა დაგვაცინლა საჭინელი დმ ფულიო.“

... თუ „ღვინო-ჭაგანმა“ ლეღელი და ღვინოინ დატყანკლათ—მართლაც კი საჭინელი დატყანკლია! „ბარაქალო“ მათ ხელებს! მებრამ მოქალაქე ზეჩია — თქვენ რაღა გაწუწუნებთ? ლეღელ-ღვინოინის შეძენისთანა ადგილი აბლა არაფერია—ერუსალიმში ვიღებთ არაა ისე იაფი, როგორც ჩვენში უადგილო მღვდელ-ღვინოინი! ინებეთ შეგი კი-როიე, მიირთვიეთ ჩემო ბატონო, ოღონდ... ლეკსების წერას ანებეთ თავი, ნამეტანი ძვირი უჯდება თვალებს მათი კითხვა!

ხოსოს ჯორი

(ნაადვილი ამ ავ.)

ერთხელ ხოსო მაყრად იყო სუფრის ვაღმა—გუოინათას, —და იმ ღამეს ისე დათურა: ვეღარ სწევდა სუფრიდან თავს.

ხოსოს ჯორს კი სხვა ცხენებთან აძივებდნენ მასპინძლები, ხოსომ დილით ვეღარ ნახა ვერც ჯორი და ვეღარც ძვლები.

სხვა მაყრები ცხენზე შეჯდნენ, მოუხადეს მას ბოლიში. ხოსომ ზურგზე წამოიგდო უნაგირი და ბალიში.

მესამე ღღეს თავის სახლში როცა იჯდა მოწყენილი, — მას მიაჩნოდა მასპინძლებთან სამძიმარი მოწყერილი:

ჩემო ხოსო, ადარ არის აწ ცოცხალი შენი ჯორი; თურმე ღამით თავს დაესხა შე-აქმლად ტურა ორი.

ჩემი მურა ლოცავს ტურებს, რომ აქამებს მათ ხადილი; მე კი ვხუწვედი, ჯორის ლეშმა მომხსვარა რომ ადგილი.

იგი მაინც მოკვდებოდა, რადგან იყო ხენიანი; აწ კი ხტუშას არ მივიღებ თუ არ არის ცხენიანი.

ხუშტური.

- ...სხვა, როგორა თქვენი წარმოების საქმე?..
- ვაჭარობთ თი არა, მეტიც მოგვიყავა მგონი...
- როგორ!..
- ვაზეთში წაიკითხავთ ხელო...

6.

„მუშაოგის ბადატანა“

ქედის მანრის ავრონიმოული პუნქტის გამამ ამ ზამთარში თავისი მუშაობა შეადიტანა ვაგანანაში...
 ნეტავ იყოს მარადი ამნაირი ზამთარი; არე-მარე, თაბარის თერთი თოვლის კაბაში. აქ ხელობს ყოფნას დაბაში, ხაქმე კი ჯანდაბაში.

კომპარტიის ყრილობა

—მაგათი დღეები დათვლილია მალე მოვეხსნები მათ დამხობას.
 —დღე ში რომ შ.ნ.შ.მ-ამდე დაითვალა, გამოვა ათი წელიწადი.
 რვა წლის განმავლობაში ხუდ ითვლი დღეებს: ყოველ დღიუ-
 რად ათი წელიწადის დათვლით, გამოვა დაახლოვებით ოცდაათი
 ათასი წელიწადი.
 მაშასადამე შენივე გამოანჯარიშებით ოცდაათი ათას წელი-
 წადს მაინც იქნებიან კომუნისტები, —და შენ ჩიხი იმედი გაქვს,
 რომ მოეხსნები მათ დამხობას.

გოგბერი

ტარტაროზო, როგორ უცდო
 გელოდება შენ გომბარი.
 ბეგერი არის „ფაქთმუღი“
 (არა ერთი, არა ორი)
 და იცოდე—მათ მოარჩენს
 შენი ნახვი და ამბოჩი.

ჩუმიდ მოდი და ნუ ასტებ
 აქ მოსულის ღრის ხმაურსაო.
 ინახულემ თავიჯდომარეს,
 გვარად ტატიარსაო.
 (თუ გიგოვ ჩემი გვარი,
 ასტებს აურ-ხაურსაო)
 ჯერ არის და—ავად არის,
 აქეს ხველება საშინელი
 თუ რამ ჟუთბრა იმას გლეხმა,
 პასუხი აქვს მეტათ ხელი.

ერთხელ ვახომ განიზრახა:
 სოფლის გზების შეკეთება;
 ამიტომაც მოიწვია
 ერთად ყველა კეთიხის კრება
 დაადგინეს:—გაკეთდესო—
 და წავიდა ყველა სახლში...
 (ამიტომაც აღმასკომზე
 საყვედური იმის ხალხში).

ალისკოვნი სხვისცა ნახვი
 შენს საკერძოს—საქუთხორთელსა.
 კარეს ხზამდი, ტარტაროზო,
 დაუყოლები თუ მის ხელსა.

სიგულამ მილიციულსა
 კვერცხი ესროლა თავშია,—
 მილიციულმა მოკრიფა
 ძალღონე ორთავ ნკლავშია
 და ისე მიგარდ გაბარტყა
 მან სილა ორთავ უბაშია,
 —რომ მოეჩვენა სიგულას
 ბებია მალლა ცაშია.

ეს ითავილა სიგულამ,
 გამოიწვია ქარშია:
 „თუ ვაქცი ხარ,—გამოდი,
 ვინჯუბოთ ბარდაბარშია“.

მილიციულიც გავიდა,
 სიგულამ დასცხო თავშია.
 თურმე ძალღონე სიგულას
 მეტი აქვს მუღს და მკლავშია.

პო-და ასეთი ამბები
 გომბარში მეტად ხშირია
 და ამიტომაც, ტარტაროზო,
 შენი ჩინგალი გვეკრია.

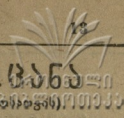
ხეხი.

„...ვაგრამ გოლოს გამყარდებს“

„...ჯამაგირის მიღების დღეს მიიტენები მოდიან სალოაროში
 ნისიების ასალებად... მუშა ჯიბე ცარიელი მიდის სახლში“
 შენ გეგონა:—ნისია
 ვინც წაიღებს მისია?

„ნადირება“

იქნებ ბერის ეს ამბავი ზღაპრად მოგიჩვენოს, მაგრამ შეტყობა.

იპრაალია ამერიკაში ზვიდ სულზე ერთი ავტომობილი მოდის, მაგრამ იმათ არა აქვთ იმისი ზნო და უნარი, რომ სანადირად ავტომობილით იარონ.

აქ, ჩვენში, მიუხედავად იმისა, რომ 100.000 სულზე ძლიერ-ლა მოდის ერთი ავტომობილი, მაინც შესძლებს ამ სიჩრლის დაძლევა...

ავტომობილებით ნადირობის პირველი ცდა მოახდინეს ბელანაფშის ტრიალ მინდორზე, თელავის რეკ-გზის სადასურის შესველებმა.

ცდამ კარგი შედეგი გამოიღო: კინლამ მოჰკლეს ერთი კურდღლი, რომელმაც თავი შეიფარა ბურჭებს, თორავ რომ დასწევოდენ და დიეკირათ, აუცილებლად მოჰკლავდენ.

როგორც პირველი ცდა, ავტომო-

ბილს ვერ მისცეს დიდი სისწრაფე. (ამ შემთხვევაში კურდღლის სისწრაფე მეტი იყო ავტომობილის სისწრაფეზე).

ამ მიღწევამ დიდი აღშფოთება გამოიწვია მხეცებ ნადირებში, რომლებმაც მოიწვიეს სრულიათ თელავის რაიონის კონფერენცია. მხეც-ნადირათა.

თავმჯდომარეობდა დათუნია. მდივანოდა მელიკო კუდაგაძედიე. გამოიტანეს დიდგინლება, რომელშიაც პროტესტს უცხადებენ თელავის სადგურის მმართველობას.

რეზოლუცია სრულდება ასე: „გინ მოვკათ ნება ჩვენზე ნადირობისა? რაკი ასეა, ამა ვინახათ ვინ აიღებს მერ მსხვერპლს. ჩვენ თუ ავტომობილი“.

ბაბუნჯი

გამოცანა

(საგვეგავანებების)

ხელში ტროსტი, ზურგზე პლაში, ულავზეთი აბზეკლი; მუღამ დადის, გერ ისვენებს, იპრანებება, არ აქვს ძილი.

სადაც იყო ის უფროსად, საქებს ძირი გუფთახაო, ბლომად ფული ჩაიბრახანა, და ისეც კი არ იცინარა,

ხეივანაც ბერი დამოიკა; მგეომარებში უყვარს ლხენა; უნდა: ყველას ვპატვი ს. ს. და აა უნდა არვის ყურეა.

თუმცა ხნობით დიდი არის (ქალბარაქ კი ურეგია), მაგრამ ბნელი ღამეშია, ქალბარ-სთვის უთეგია.

ეხლა ყველა მიხედ ბოდით, გამო ნობა აღვილია (თვით წერილის სითაურშიც მიგითითოთ ადგალია).

პროვინციის ტარტაროზი.

სამბრედი

მსურს: ეს წერილიც გვეწიოო ტალაის არე-მარესა! რა გქნა, როდესაც მრავალი ნაკლი აქვს ამა მხარესა.

(ამბობენ: თურმე თავყანს სცემს, ზოგი მზეს — ზოგიც მთვარესა).

ყოველგან, სადაც მივწვდები, ვიქნები დაჟღომლო; და ამა ფიცის, ამ სიტყვის, (ვით სიყვარული მშობიელი)

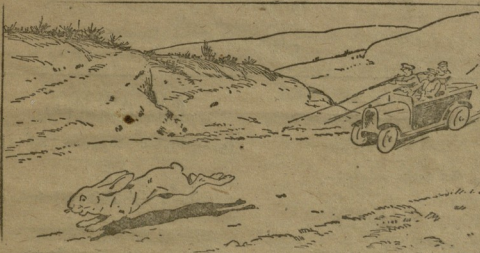
გავხდეთაც მცეოლად, ტარტაროზი აზრს ვინ შეიცვლი, რომელი?

დავწყუთ: გაგვიკლაქდა წელმოწყვეტილი დაბეტი აბასოგს: „მინისტრ“ ჩენეკლმა რომ შეგნა ერთი ამბები —

სამბრედიამაც მიილი

„სხვათაშორისო“ წოდებამ! მაგრამ რა? გული მივიღებ, რა-მ ვისმენ იმის გოდპას. (თათნაბარნი თიქრები ვარემო ჩუმიდ გროვლებამ).

არ იქნა მის წინ წაწევა — ისეა, როგორც გუონ. ვინ არა ყავდა პატრონი, მაგრამ ყველამ ქვა უშინა. და ამის გამო უკანსელას თანდათანობით უბნორა.

ამ შემთხვევაში კურდღლის სისწრაფე მეტი იყო ავტომობილის სისწრაფეზე

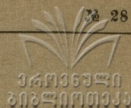

ამ მიღწევამ დიდი აღშფოთება გამოიწვია მხეცებ ნადირებში.

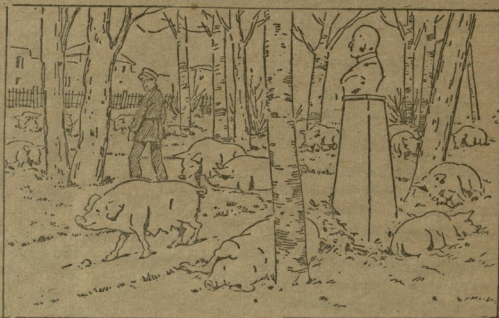
თ ე ლ ა ვ ი

მ ლ ე მ ბ რ ო ზ ი

„ბ ა ლ ი“

ელექტრონის ხინათლე
 ხან არ არია, ხან არი.
 ამიტომაც სჯობია
 მას ჭრაქი და ფანარი.

აქ არა ჰყვავის
 ვარდი-იები,
 მაგრამ წაყვარდობს
 ღორუტნიები.

ნეტავი, როდის მიხედვენ,
 ამ უპატრონო საწყალსა?!
 გეგია ბუკრია, საქმე კი
 შიაქეს წიაღეარს და წყალსა.—
 ვინღა განუწრავს სიციოტებას
 ასე უღრიოდ დამუწვანა!!

თუმც დახვეწილი ვახლავარ,
 მინც სიფრთხილ მიკრია—
 დღეს ეს ანდაზა ნათქვამი;
 ჩემზეა გამოკრილია—
 აწ ვეჭილები მოგნახოთ:
 ზეზო და ჩვენი ილია.

სტუმრებად იყვენ მოსული
 აწ მკვიდრად ჩაითვლებინა;
 მე უღარ ვიტყვი, ისე კი—
 ვადის მწუხარე ხშებია.
 (იმათ შესახებ, ნამდვილი
 საბუთი უჯრ არ მზღებია).

კარგი ცხოვრება ვისა სძულს?
 რომ არის ბრავი, სულწლი?
 როცა პატივი და ვანძი
 ირგვლივ გეფრქვევა უღვი
 და მუდამ განცხრობაში ხარ,
 ყოველდღე შეგის რომ ელი!

გრიზა ვაკუნდე ასეთ ტიპს,
 (გველსიანი გვარათა)
 და ამიტომაც ქალები,

ესევე ექიმს ჯიარათა.
 (საფლავში უღარ ჩაყვება
 მას არაფერი ჯავრათა)

ბევრი რამ მინდა დავწერო,
 როგორც რიგი და წესია
 ცოცხალი ჩემიან ვიგულო
 და გადავადგო ლეშია—
 შევიღო რომ სჯობდეს მამისა,
 ხომ კარგზე უკეთესია?!

ორი თეატრის შენობა
 ცად აუუღული წვერებით
 ცაღებ—და ნეტავი არც გვმოდნეს—
 ასე არ გავეწვალებით—
 მის ბრე-მარე გამრავლდა
 შემოდგომისა მწერებით.

რაც უნდა ცუდით ახსენო,
 მიუღწენი საყვედურები—
 თუ კაცსა თავის ადგილას
 აღარ ამია ადურები—
 მისგან ვერაფერს მიიღებ,
 ამაზე დამერწუხნები.

ასეა ჩვენი ექიმი,
 სანიტარული ორდერიით!
 თუ მოვიყვანე ბკუაზე
 შურნალში გადაგორებით—
 თორემ ის ისევ დაგვრჩება
 სენით, სუნით და ღორებით!..

ბზიკი.

რას ვგზავნა

(ტარტაგოზის საკუთარ აგენტები-
 ხაგან)

ქედის მარბაში (აქარისტანი)

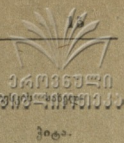
დაარსდა ღვინის მოყვარულთა ხუ-
 თეული, რომლის სხლომები იმართება
 ყოველ საღამოს გლუბკომის სამხარე-
 ულოში.

ხუთეულის მიზანია საუკუნეების
 განმავლობაში ღვინის სმას გადაჩვე-
 ულ აქარლებს შეაყვარონ ღვინო (ამ-
 გვარად მეორე კარგ საქმესაც აკეთე-
 ბენ: ეწვეიან ანტირელიგიურ კომ-
 პანიას).

ხუთეულის წვერებად არიან: კოლა,
 სოსო, ვალო, მიხო და ბარამო.

გლუბკომის სამმართველოში აღ-
 მონდა პატიმარი ძაღლები, რომ-
 ლებსაც ბრალდებათ გლუბკომის გა-
 ულანგვა. „ბოროტი ენები“ ამბობენ,
 რომ: გამჟღავნებები მიმიანენ და
 მით ნაცულად დაიჭირეს ძაღლები,
 რომლებიც მართლნი არიანო.

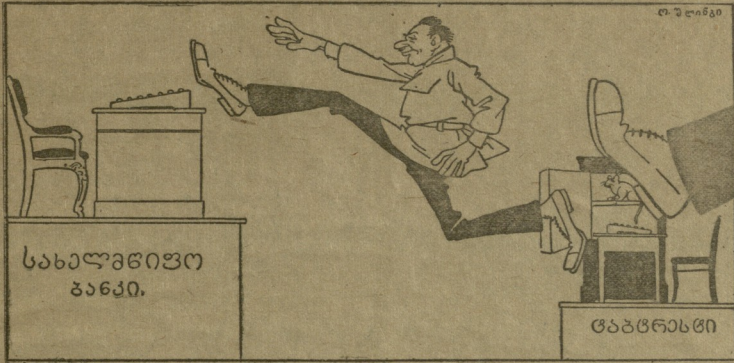
კარბუქი.

ქუთათურის ივანეშვიცი ანუ

„ტატრისტი მოხნილ ბუღალტერ ივანეშვიცი“
წიგნი ბანკის უკეთესი ადგილი მისცეს*

ტიტა.

ახალი ტენიკური გამოგონება თუ როგორ შეიძლება ბოროტმოქმედებისათვის „ტატრისტი“ დაბალი სკამიდან გადმოზრდნად* და... ბანკის მაღალ სკამზე დასკვიდრდე.

დ. ჩხორიანი

გამოკინებულის თემი*

ქვემო-მალადიდი

ცხვირი. ბაზარზე ქურდულად სერიზობის დროს გრივად ჩუბნიძეს მოპარეს ცხვირი. ადგილობრივმა ფერ-შალმა დიდი მუშაობის შემდეგ დამატკიცა ჩუბნიძის ზარალის სერიოზულობა. მიღებული ზომები ბოროტმოქმედების აღმოსაჩენად. მილიცია და ალმასკომი ფეხზე სდგას. იმპი სამ ქალზე მიტანილი. იქოს* ყაზარულს დაუნახავს, რომ ვიღაც ქალი გარბოდა და ხელში ჩუბნიძის ცხვირი ეჭირა. ყაზარულს შეშინებია: „ეც არ წამართვან ცხვირიო—და ფერენეში მიმავლა. ალმასკომი და მილიცია „სავარანტოო ხელშეკრულება“-ს აძლევს და მოლაპარაკებს აწარმოებს, რათა ყარაული გარე გამოვიდეს და ჩვენება ჩამოართვან.

ადგილობრივი ინტელიგენციაც დამფრთხალია ამ ამბის შემდეგ და როცა ქალზე დაინახავენ, თავიანთ ცხვირებს ორივე ხელებით იცივენ.

არც მთავრად ვაჭრებს ადგილი ხვრი. თომაძის თავისი ცხვირი ჯობით დაატეს. საერთოდ შინი დიდი. გლუბკომსაც დასკვირდა საქმეში ჩარევა.

აწ შენ იცო—რა ზომებს მიიღებ, ტარტაროშო.

ჩვეულება რეალზე უმტკიცეობა.

ნიკო დედელმა პრილასტის ყური მოსკამა**). დაზარალებულმა სისამართლოში იჩივლა.

ბრალდებულმა მიუთვ: გოჭის ყურის ქამაზე გიყავი დაჩვეული და შემეცდიაო. ნიკო გაამართლეს, ხოლო სასჯელად მიუსაჯეს ყოველ კვირაზე ქვე დღებში სოფ. ოუეთში სწიროს.

ტინტარავა.

ზორაპანი

დახვეწება. მუშათა კლუბის გამგეობამ გადასწვიტა: იძინოს მთელი ზამთრის განმავლობაში, რადგან დამეცები დიდი და დასვენება უფრო მოსახერხებელია ეხლა.

გამადეშაო*. გახშირდა თავის მოწაღად მხოლოდ წმიდა წყალით და თავის მოკვლის განზრახვა დანთო, როცა უზრუნველყოფილია, რომ ხალხი მოუსწრებს.

შოციქული*.

*) მთავრად გამოჩინებული ყოფილა თქმნი თემი.

**) ყურის მოჭმის გამოწვევი მიხვების დასახულება იწახება ჩვენთან და გამოკვნიებული იწახება ახლო მომავალში.

ტარტაროშო.

„ლაღაშკოში“. ადგილობრივმა გლეხებმა ალმასკომს გაოზუნახეს შესაფერი სახელი: „დაღაშკოში“. ამბობენ: ეს იმითომ, რომ ჩვენი ალმასკომი ალმის ნაცვლად უფრო დაღაშკო მიღისო—წითელი სასაღილოს ქენო.

შომეხვლებულები.

ტოპანიკის თემი

„ურწუნო თომეში“. საბჭოს სარევიზო კომისიამ ვერ დაარწუნა „ურწუნო“ გლეხები, რომ სკოლის სააღმწებლო თანხიდან ვრისამ კანონიერის გზით მიიღო ზინის ქიარა და შეშის ფასი.

დატვირთვა* (იქიდანვე). გლეხკომის მიდევანს—ბიჭტორის ერთის ხმით დაუდგენია: შეგარო სამი თვით დენის და არაყის სმა, რადგან უსაქმობით ძლიერ დატვირთულია.

დუშეთი

კიკო.

„იფ-ფახანი სწავლა“. დუშეთში არსებობს მუშა-მოსამსხურეთა კლუბი, სადაც ხელმისაწვდომ ფასებში ასწავლიან: კარტი, კამათლის, ნარდის, დომინოს და სხვების თამაშს. ჩვენ იმედს ვაქვს, რომ ერთი წლის შემდეგ ჩვენში არ იქნება არც ერთი კარტ ნარდ-კამათლის თამაშის უცოდინარი.

ანტი კლასიკური მხედრობისთვის, ანტი კლასიკური მხედრობისთვის ანტი კლასიკური მხედრობისთვის, ანტი კლასიკური მხედრობისთვის

გ ვ ვ კ

კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის გადაწყვეტილებით

სტრუქტურა

პარტიის „გვამ“ სტრუქტურის მიხედვით დიდი თეორიული მუშაობა, კომუნისტური მხედრობისთვის ანტი კლასიკური მხედრობისთვის

პარტიის „გვამ“ სტრუქტურის მიხედვით დიდი თეორიული მუშაობა, კომუნისტური მხედრობისთვის ანტი კლასიკური მხედრობისთვის

სტრუქტურის მიხედვით დიდი თეორიული მუშაობა, კომუნისტური მხედრობისთვის ანტი კლასიკური მხედრობისთვის

